

А.В. Грохольська
кандидат педагогічних наук, доцент,
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова, м. Київ

ТЕХНОЛОГІЯ ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З КУРСУ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ В СТАРШІЙ ТА ВИЩІЙ ШКОЛАХ В УМОВАХ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Практичне заняття – це форма зв'язку теорії з практикою на якій здійснюється формування у студентів умінь та навичок використання знань, одержаних на лекції і за рахунок самостійної роботи, залучення студентів до вирішення різних навчально-практичних, професійно спрямованих та професійних завдань. Його тематика, що визначена модульною програмою курсу, мета та завдання пред'являються студентам на установчій лекції до вивчення підмодуля.

Проведення кожного практичного заняття з даного курсу повинно бути для майбутніх викладачів (вчителів) взірцем раціонального поєднання традиційних та інноваційних методів, прийомів, технологій і техніки їх ефективного використання в умовах використання сучасних засобів навчання. Реалізація вказаних вимог до проведення практичних занять представлена в технологічній карті (таблиця 1).

Завдання до занять, що фігурують в таблиці, трьохрівневої складності: репродуктивні, реконструктивні та творчого характеру. Завдання репродуктивного характеру розраховані на опанування студентами понятійно-термінологічного апарату, відтворення ними програмних вимог до знань, умінь та навичок з тем на різних рівнях навчання, уявлень про методичні схеми вивчення теоретичних відомостей (понять, теорем, правил, тощо). Реконструктивні завдання передбачають виконання класифікації, теоретичного або задачного матеріалу за вказаною основою та визначенням методів (прийомів) їх вивчення та розв'язування. Завдання творчого характеру спрямовані на представлення студентами технології вивчення окремих змістових структурних одиниць чи теми в цілому з математики на основі проведеного ними математично-дидактичного аналізу на рівні школи та вузу. Відомості про різні види завдань та вимоги до їх виконання наводяться в комплексному методичному забезпеченні з курсу, який вивчається [3].

Таблиця 1.

Технологічна карта проведення практичного заняття

№	Етапи заняття, час їх тривалості	Метод (прийом), форма проведення	Засоби навчання, обладнання.																
I.	Вступ : повідомлення теми, мети, завдань (2 хв.)	Інформаційний	Інтерактивна дошка, друкований навчальний посібник (3)																
II.	Констатація готовності студентів до заняття (3 хв.)	1) Анкетування студентів за допомогою картки-тесту з приводу готовності до відповіді на питання та захист виконаних завдань, даних на самостійне опрацювання. 2) Обхід аудиторії студентів викладачем з метою перевірки: а) наявності у них опорних конспектів (ОК) до теми, б) готовності до звіту про виконання індивідуальних та групових завдань та їх презентації.	Картка-тест <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td colspan="2">Прізвище студента</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Питання для самостійного опрацювання</td> </tr> <tr> <td>№</td> <td>рівень готовності</td> </tr> <tr> <td>1</td> <td>+ готовий</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td> не досконало</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>-- не готовий</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td></td> </tr> <tr> <td colspan="2">Питання до викладача з теми.</td> </tr> </table>	Прізвище студента		Питання для самостійного опрацювання		№	рівень готовності	1	+ готовий	2	не досконало	3	-- не готовий	4		Питання до викладача з теми.	
Прізвище студента																			
Питання для самостійного опрацювання																			
№	рівень готовності																		
1	+ готовий																		
2	не досконало																		
3	-- не готовий																		
4																			
Питання до викладача з теми.																			

№	Етапи заняття, час їх тривалості	Метод (прийом), форма проведення	Засоби навчання, обладнання.
III.	Якісна перевірка готовності студентів до заняття (25-30 хв.) на рівні репродукції та алгоритмічної діяльності. Зміст визначають: –питання та завдання для самостійного опрацювання [3] – результати анкетування студентів на II етапі.	Варіанти проведення: - термінологічний диктант , - самостійна робота (зріз знань), - діалог (викладач-студент, студент-студент) – дискусія, – метод ситуацій та випадків, – мозковий штурм, - метоплан (основа ОК), - робота з текстом, тощо.	Різні засоби візуалізації з врахуванням специфіки методу, оснащення аудиторії і готовності викладача та студентів до їх використання
IV.	1. Захист виконаних завдань (40 хв.) (реконструктивних та творчих) 1.1.Схематичний опис реконструктивних завдань 1.2.Презентація виконання творчих індивідуальних та групових завдань з теми 2. Аналіз та оцінка представлених завдань студентами та викладачем	Звіт студентів за їх вибором проводиться у формі різних видів дидактичних та ділових ігор, міні-лекції , методу інсценізації та елементів проблемного навчання, тощо Метод опонента.	Схеми, таблиці, ОК, метоплан. Атрибути необхідні для проведення ділових ігор та інсценізації.
V.	Підсумок заняття (10 хв.) - Оцінка викладачем рівня знань, умінь та навичок кожного студента з теми. -Аналіз та оцінка практичного заняття студентами на предмет методики та технології його проведення.	Повідомлення викладача. Порівняльна самооцінка кожним студентом власних досягнень на початку та наприкінці заняття. Анкетування. Дискусія.	Заповнення таблиці досягнень кожним студентом.
VI.	Домашнє завдання (3 хв.) 1. Індивідуальне з теми проведеного заняття для тих , хто показав не достатній рівень знань, умінь, навичок з теми. 2. Загальні , індивідуальні та групові завдання з теми наступного заняття .	Повідомлення викладача	Інтерактивна дошка, навчальний посібник[3].

Облік балів, нарахованих за якість виконання студентами різнорівневих завдань та їх представлення, ведеться як викладачем в журналі, так і кожним студентом в зошиті з практичних занять. Підсумкова кількість балів за роботу на всіх практичних заняттях модуля є основою для модульної рейтингової оцінки.

Література

- 1.Слепкань Зінаїда. Психолого-педагогічні та методичні основи розвивального навчання математики. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2004. – 240 с.
- 2.Панина Т.С. Современные способы активизации обучения: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / Т.С.Паниной, Л.Н.Вавилова; под ред. Т.С.Паниной. – 2-е изд., стер. – М.:Издательский центр «Академия», 2006. – 176 с.
- 3.Грохольська А.В., Яценко С.Є. Методика навчання математики в старшій та вищій школах. Навчально-методичний посібник для студентів спеціальностей 7.010103; 8.010101. – Київ.: НПУ ім. М.П.Драгоманова, 2007 – 191 с.

Анотація. Грохольська А.В. Технологія проведення практичних занять з курсу методики навчання математики в старшій та вищій школах в умовах кредитно-модульної системи організації навчального процесу. Представлено погляди на структуру, методи, форми, засоби та

рівень завдань практичних занять з курсу методики навчання математики в старшій та вищій школах в умовах КМСОНП.

Ключові слова: методика математики, технологія, практичне заняття, метод, форма, засоби навчання.

Аннотация. Грохольская А.В. Технология проведения практических занятий с курсу методики обучения математики в старшей и высшей школах в условиях кредитно-модульной системы организации учебного процесса. Представлены взгляды на структуру, методы, формы, средства обучения и уровень заданий с курсу методики обучения математики в старшей и высшей школах в условиях КМСОНП.

Ключевые слова: методика математики, технология, практические занятия, метод, форма, средства обучения.

Summary. Groholska A. The technology of taking practical classes in course of mathematics' teaching methods in senior and higher school. It is looked through in condition of credit module system of studying process's organization. Here is presented the views upon the structure, methods, forms, means and level of assignments of practical classes in course of mathematics' teaching methods in senior and higher school. It is looked through in condition of credit module system of studying process's organization.

Key words: teaching methods, technology, practical classes, methods, forms, means.

К.А. Дахер

Державний вищий навчальний заклад

«Українська академія банківської справи Національного банку України», м. Суми,

dakher@academy.sumy.ua

ВПРОВАДЖЕННЯ БІЛІНГВІСТИЧНОЇ МОДЕЛІ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН З МЕТОЮ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИПУСКНИКІВ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Загострення потреби в особистості, здатній будувати діалог з представниками різних лінгоспівтовариств обумовлено сучасними геополітичними, геоекономічними та геокультурними реаліями.

У професійній сфері найважливішим інструментом кроскультурної взаємодії є володіння мовою міжнародного спілкування.

У зв'язку з цим, одним із завдань, яке суспільство і держава ставлять перед вищою школою в законах України «Про освіту», «Про вищу освіту» є якісно новий підхід до іншомовної професійної підготовки фахівців, формування мовних компетенцій, особливо у фахівців економічного профілю.

Від того, як володіють іноземною мовою фахівці економічної галузі, в значній мірі залежить успішність інтеграції національної економіки до світової, підвищення конкурентоспроможності наших підприємств на міжнародних ринках. Бо викликає турботу Звіт Всесвітнього форуму WEF [1] про глобальну конкурентну спроможність. За результатами останніх п'яти рейтингів Україна перемістилася з 69 місця у 2006-2007 роках на 72 у 2008-2009 та вже на 82 місце у 2009-2010 роках серед 133 країн світу.

Сучасні інформаційні та комунікаційні-технології, системи комп'ютерної математики утворюють інформаційну структуру, яка дозволяє використовувати на практиці дослідницький підхід, яким повинно бути пронизані усі форми навчального процесу. Забезпечення умов самостійного щоденного доступу до міжнародних науково-технологічних баз даних надасть змогу фахівцям економічного профілю захистити свої інтереси на світовому ринку праці в епоху глобалізації, оскільки ефективні наукові дослідження перетворюються в основний ресурс розвитку суспільства та економіки.

Таким чином, функція викладача змінюється з демонстратора готових теорій до менеджера процесу пошуку та конструювання нових знань, а функція студента – з реципієнта готових теорій до конструктора власної системи знань.

Білінгвістична модель навчання математичним дисциплінам базується на комунікаційно-діяльнісному підході, що синтезує в собі усі можливі методи навчання у вузі, а також більшість існуючих навчальних стратегій.

Методологічною основою моделі є синтез особисто-орієнтованого, діяльного, системного та комплексного підходів, які сприяють створенню особистісної системи математичних знань, що відповідають індивідуальним потребам особистості.

Співробітництво викладача та студента у вигляді комунікативно-діялісної моделі процесу навчання математичним дисциплінам англійською мовою – це ефективний засіб управління діяльністю викладача та студента, що можливо, безперечно, тільки в умовах адекватного відображення реалій педагогічного процесу, тобто модель навчання – не замкнута схема, вона містить досить динамічну